

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubi.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Joan Canela
(*Johannesburg*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequin*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Diaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

11 de Setembre

De nou l'11 de Setembre esdevé el tret de sortida del curs polític català. I no és pas la primera vegada que una diada cau a les envistes d'una campanya electoral. Però enguany el panorama polític a Catalunya és prou particular. Més enllà de la tensió preelectoral, amb les eleccions al Parlament de Catalunya a tocar, el contingut polític d'aquesta diada serà molt més intens que no és habitual. De fet, el retorn a la normalitat, després del parèntesi de les vacances d'estiu, situa el debat polític català a les portes del replantejament profund de les estratègies del catalanisme.

El curs passat acabava amb una sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut que, aparentment, havia de tancar un període, el del procés de remodelatge estatutari. Així ho han volgut interpretar el PSOE i també el PP. Un girar full al procés de desenvolupament de l'estat de les autonomies.

Però la interpretació dura i restrictiva del TC sobre els límits que té la Constitució espanyola per a fer encabir la voluntat d'autogovern de Catalunya ha obert una nova etapa a Catalunya. El procés estatutari obert amb el primer govern tripartit s'ha tancat, doncs, en aquesta legislatura i ha posat de manifest els límits pràcticament infranquejables que l'Espanya de les autonomies posa a les expectatives de l'autogovern català. Durant aquest període, algunes de les fórmules que havien servit per a bastir el mapa polític a Catalunya hauran quedat superades, vist el restrictiu marge fixat per la sentència del TC. L'autonomisme s'ha demostrat insuficient per a desenvolupar l'autogovern, i el federalisme s'ha evidenciat com una hipòtesi cada vegada més irrealitzable a Espanya. Alhora, han crescut les formes d'expressió de l'independentisme, que s'ha dibuixat com una alternativa més en les opcions polítiques de futur.

Som a les portes d'un canvi de paradigma en la política catalana, un canvi d'etapa que tancarà a dels darrers trenta anys, en els quals el Principat ha construït unes bases per al desenvolupament del seu autogovern que ara ja han topat amb totes les parets descrites tan clarament per la sentència del TC. De manera que a les eleccions, més enllà del debat electoral, també es començaran a vehicular les eines polítiques que els ciutadans d'aquesta part del país triaran per a gestionar aquest nou paradigma, en el qual molt probablement les velles fórmules ja no serviran. Els resultats de les eleccions determinaran qui governa i com governa la propera legislatura a Catalunya. Això ja és prou important. Però el repte del futur govern, i dels futurs representants del Parlament, també serà de saber vehicular la voluntat d'autogovern que amplis sectors de la societat catalana, de manera majoritària, han expressat després de la inhabilitació de la via estatutària.

Als nostres lectors

Durant aquest curs polític els presidents Montilla, Camps i Antich s'encaren al repte de les urnes. El primer serà el de la Generalitat de Catalunya, José Montilla. I l'any vinent, al maig, serà el torn del de la Generalitat Valenciana, Francisco Camps, i del del govern de les Illes, Francesc Antich. Per motius diferents, cap no té la reelecció garantida. A Catalunya, Artur Mas, el principal adversari de Montilla, parteix com a favorit. Al País Valencià, Camps té damunt l'espasa de Dàmocles dels escàndols, que el pot fer caure de les llistes del PP. I a les Illes, el socialista Francesc Antich depèn dels fràgils equilibris de les formacions que donen suport al govern.

Som, doncs, a l'inici d'un curs polític que pot dur molts canvis. Els analitzem al reportatge de portada d'aquesta setmana.

Enric Rimbau, director